Y

Y. Chữ cuối cùng trong 23 chữ cái vần quốc-ngữ.

Y (F. 1. No, hán : Đã bảo y mà y không nghe. — 2. ấy : Y danh, y viên.

Y 依. I. Nương tựa (không dùng một mình): Y-phụ.
Y-phụ 〇 附. Nương tựa: Y-phụ kẻ quyền-thế.
II. Theo, thuận theo: Y-ước, y-án, chuẩn-y.

Y 衣. Áo (không dùng một minh).

Y bát 〇 鉢. Cái áo cà-sa và cái bát đi xin ăn của nhà sư, khi chết thi truyền cho môn-đồ. Nghĩa rộng: truyền cái học-!huyết của minh cho mòn-đồ : Đạt-ma truyền y bát cho lục lỗ. || Y-phục 〇 殿. Nói chung cả quân áo : Y-phục mỗi thời một đối khác. || Y-quan 〇 冠. Áo mũ : Y-quan chỉnh-tề. || Y-thường 〇 裳. Áo xiêm.

Y . Nghề làm thuốc, chữa bệnh (không dùng một minh).

Y-án 〇 葉. Bản kê bệnh căn và cách chữa bệnh ấy để cho người sau xem: Sách thuốc của Lãn-ông có ghi nhiều y-án. || Y-chính 〇 政. Sở coi về việc cho thuốc chữa bệnh. || Y-học 〇 學. Học về môn chữa bệnh. || Y-khoa 〇 科. Khoa học chuyên môn về việc làm thuốc chữa bệnh. || Y sĩ 〇十. Thầy thuốc. || Y-sinh 〇 生. Người học thuốc. || Y-tế 〇 濟. Sỏ coi việc chữa bệnh cho công chúng. || Y viện 〇 院. Nơi nghiên-cứu về việc thuốc.

Y 噫. Tiếng thở dài.

Y-hi 〇 職. Tiếng thổ dài : Ô-hô y-hi.

Y - nguyên. Còn nguyên, không sai, không suy chuyên: Lại trả y-nguyên như lúc mượn.

Y như. Giống như: Hai cái nhà làm y như nhau.

Ý

Ý 📆. 1. Sự phát hiện ra của tâm-tử: Xem ý nó không thuận. — 2. Hiểu biết : Người học-trò này sáng ý.

Ý-chí 〇 志. Ý nhất định, ý muốn: Ý-chỉ đã định, không lay chuyển được. ‖Ý giả 〇 者. Ý chừng, dáng chừng: Ý-giả không bằng lòng cho nên mới kiếm cở đề từ chối. ‖Ý-hoặc. Cũng nghĩa như ý-giả. Ý-hướng 〇 戶. Ý của mình quay về phương diện nào: Cái ý-hướng của quốc-dân muốn duytân. ‖Ý-kiến 〇 見. Cái sở-kiến của ý mình: Ý-kiến hẹp-hỏi. ‖Ý-khí 〇 氣. Tàm ý và khí-khái: Ý-khí hai người ngang nhau. ‖Ý-nghĩa 〇 蕊. Ý-tử, nghĩa-lý: Ý-nghĩa câu văn rõ-ràng. ‖Ý-nhị 〇 蘂. Thủy mị tươi đẹp: Người con gái có ý-nhị. Câu văn ý-nhị. ‖Ý-tử 〇 思. Ý-nghĩa và tư-tưởng: Ý-tử sâu xa. Thường dùng đề chỉ sự giữ-gìn cần thận, không sơ-suất: Ăn nỏi có ý-tử. ‖Ý-thức 〇 諏. Sự hiều-biết của tâm-lý: Cử-động có ý-thức. Ý-trung-nhân 〇 中 人. Người mình yêu mến riêng về đường tình-ái. ‖Ý-vị 〇 珠. Ý-tử và thủ-vị: Thơ bà Thanh-quan có ý-vị thanh-cao.

Y-dī 款 页. Thực-vật thuộc loài ngũ cốc, hạt dùng làm thuốc.

Ý-đại-lợi 意 大利. Do chữ Italie phiên dịch ra. Tên một nước ở châu Âu, thường gọi tắt là nước Ý.

Ý

Ý. Trơ ra: Ngồi ý ra không nói gì. Nơ đói mãi ý ra không trả.

Y-ạch. Trỏ bộ nặng nề khó chịu : Ăn no thở ỳ ạch.

 $\mathbf{\mathring{Y}}$. Thứ lợn to béo, mặt ngắn : Mặt như mặt lợn \mathring{y}

Ý 椅. Ngai thờ.

Ý 倚. Tựa, cây : Ý quyền, ỷ thế.

Ý-lại ○ 頼. Nương nhờ: Người hèn hay có tính ỷ-lại. || Ý-thị ○ 特. Nương cậy: Trẻ con mồ-côi không có nơi ỷthị. Ý-thị vào chỗ quyền-thế để bắt nạt người.

Y

Y. Tiếng dặn la.

Yêm

Yêm 淹. Ú, trê, mất (không dùng một mình).

Yêm-lưu 〇 留. Vương viu mà phải ở lại: Yêm-lưu ở đất khách quế người. || Yêm-một 〇 茂. Chìm ngập mất: Để vỡ, nhà cửa bị yêm-một hết củ. || Yêm-nhiễm 〇 染. Thường nói là yêm-nhiễm, đằm thấm: Yêm-nhiễm nắng mưa hay sinh bệnh. || Yêm-trệ 〇 清. Chậm lại, đọng lại: Công việc yêm-trẻ. || Yêm-yêm 〇 淹. Suy yếu không phần khởi lên được: Bệnh thế yèm-yêm. Thế nước yêm-yêm.

Yêm 關. Thiến (không dùng một mình'.

Yêm hoạn 〇 臣. Quan hoạn. || Yêm-nhân 〇 人. Người làm quan hoạn.

Yèm

Yểm. Đồ mặc của đàn-bà đề che ngực, che vú Phần da hay phần vỏ che ở bụng hay ở ngực một vài giống vật: Yếm cua, yếm bỏ, yếm rủa.

Yếm dãi. Thứ yếm của trẻ con đeo ở cổ để hứng dãi.

Yêm 厭. Chán (không dùng một mình).

Yếm-thế 〇 世. Chán đời: Chủ nghĩa yếm-thế.

Yèm

Yêm. Nguyên âm là áp . Dùng pháp-thuật chôn hay giấu một vật gì để trấn-áp: Yêm bùa trừ trùng.

Yêm 掩. Che : Yêm-tê.

Yèm-tế 〇 蔵. Che lấp: Nhà vua bị bọn gian - thần yềm-tế.

Yên

Yên 安. Xem «an».

Yên 鞍. Xem «an».

Yên. Cái kỷ nhỏ chân thấp, dùng đề viết hay đề bày hàng.

Yên 煙. 1. Khói (không dùng một minh). — 2. Thuốc hút: Giới yên.

Yên-hà 〇 霞. Khói và ráng. Nói cái cảnh thiên-nhiên: Nghên-ngao vui thú yên-hà, Mai là bạn cũ, hạc là người quen. || Yên-hoa 〇 花. Cảnh truy-lạc của người đàn-bà: Sa chán vào xóm yên hoa.

Yên

Yến. Trọng lượng nặng mười cân.

Yến 宴. Tiệc: Vua ban yến. Ăn yến.

Yến-ầm 〇 飲. Ăn uống trong khi yến tiệc. || Yến-diên 〇 筵. Tiệc yến.

Yến ji. Loài chim nhỏ, mỏ ngắn, đuôi chế đôi như cánh tên, lưng đen, bung trắng, mùa ấm đến, mùa lạnh đi.

Yến-sào 〇 集. Tổ một thứ chim yến làm bằng nước dãi của nó ở hốc núi đá ngoài bề, dùng làm món ăn qui: Yến-sào Quảng-nam.

VĂN-LIÊU. — Yến bay thắp mưa ngập bở ao, Yến bay cao mưa rào lại tạnh (T-ng).

Yèng

Yêng. Xem «anh»

Yèng

Yêng. Loài chim lông đen mượt, hai tại có vết vàng, có thể bắt chước tiếng người nói được.

Yêt

Yết 謁. Ra mắt : Vào yết vua. Lễ yết thần.

Yết-kiến 〇 見. Đến hầu người trên: Vào yết-kiến thượng quan.

Yết 揭. Nêu lên cho người ta biết: Yết bảng thi.

Yết thị 〇 示. Yết công-văn bảo cho mọi người biết: Dán giấy yết-lhị.

Yết III. Họng.

Yết-hầu 〇 喉. Cổ họng. Thứ bệnh cổ họng sưng cũng gọi là bệnh yết-hầu.

Yết-hậu 歇後. Một lối thơ, câu cuối cùng chỉ có một chữ.

Yêu

Yêu. Quyến-luyến, thương mến, ưa thích: Cha mọ yêu con. Vợ yêu chồng. Bức vẽ trông đáng yêu.

Yêu-dấu. Yêu thương. | Yêu-đương. Cũng nghĩa như « yêu ».

VÀN-LIỆU. — Yêu hoa yên được một mầu điểm-trang (K). — Con vua vua giấu, con chúa chúa yêu.

Yêu. Một (tiếng đánh bạc): Tổ tôm bốc phải yêu vỡ chờ. Đánh lú có bốn cửa : yêu, lượng, tam, túc.

Yếu 夭. Non (không dùng một minh).

Yêu-đào 〇 桃. Đào non: Về chi một đóa yêu-đào (K). || Yêu-kiều 〇 嬌. Nói cái về đẹp đặc-biệt.

Yêu 妖. I. Ma, quái: Tục truyền xưa ở hồ Tây có con cáo trắng thành yếu.

Yêu quái 〇 怪. Nói chung về yêu ma: Không nên tin những truyền yêu-quái. || Yêu-tinh 〇 精. Con yêu. || Yêu-thuật 〇 術. Thuật yêu quái: Không nên cho trẻ đọc tiều-thuyết nói về yêu-thuật.

II. 1. Ác nghiệt, quái gỡ: Yêu ác. — 2. Đẹp một cách lẫng-lo (không dùng một minh).

Yêu-ác C 悪. Ác nghiệt: Gen người yêu-ác. || Yêu-nghiệt C 孽. Yêu-ác, cay-nghiệt: Gặ, phải người vợ yêu-nghiệt.

Yêu 要. Nài, đời (không dùng một minh).

Yêu-cầu 〇 求. Nài xin cho Jược: Yêu-cầu giảm thuế.

Yếu 腰. Lưng (không tùng một mình).

Yêu-vận 〇 韻. Vần lưng caừng câu, trải với cước-vận là văn ở cuối câu.

Yêu

Yếu. Không được mạnh, trái với khốc: Sức yếu. Ấn yếu.

Yếu-đuối. Nói người gây còm không có sực. | Yếu - ốt. Cũng nghĩa như « yếu ».

Yếu 要. Cốt, chính: Đánh vào chỗ yếu.

Yếu-địa 〇 地. Nơi xung-yếu: Đóng đồn phải tìm nơi yếu-địa. || Yếu-điểm 〇 點. Chỗ cốt-yếu: Bàn một vấn-đề gì phải lìm nơi yếu-điểm. || Yếu-lược 〇 略. Cốt-yếu giản lược: Sử-học yếu-lược. || Yếu-lý 〇 理. Lẽ cốt yếu: Xét cái yếu-lý trong Phật-giáo. || Yếu-nhân 〇 人. Người trọng yếu: Một yếu-nhân trong chính - đảng. || Yếu-phạm 〇 紀. Kẻ phạm trọng-yếu: Bắt được tay yếu-phạm trong vụ cướp.

Yèu

Yều 殀. Chết non.

Yêu-tướng 〇 相. Tướng người chết non.

Yêu-điệu 錯貨. Thủy-mị, dịu-dàng : Dáng người yếu-điệu.

VĂ N-LIÊU. - Yếu điệu thanh-tân bố sử t cạp (thơ cổ).